

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJIETIES!

CETURTDIEN
1986. GADA
28. AUGUSTA
Nr. 103 (5487)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Aktuāla intervija

Visiem līdzekļiem nostiprināt graudkopību

LATINFORM korespondentam V. SEMJONOVAM bija saruna ar Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja vietnieku J. LAPSI, kurā galvenā uzmanība tika veltīta graudkopības stabilitātes paaugstināšanai un lopbarības graudu resursu palielināšanai divpadsmitajā piecgadē.

Korespondents. Biedri Lapše, kas paveikts mūsu republikā, lai nodrošinātu graudkopības stabilitāti?

J. Lapše. Lauksaimniecības uzņēmumu materiāli tehniskās bāzes nostiprināšanas un sociālās infrastruktūras attīstīšanas pasākumi ir sekmējuši zemkopības intensifikāciju un nodrošinājuši graudkopības stabilitātes zināmu paaugstināšanos. Tomēr pašreizējais labības kopievākums vēl pilnīgi neapmierina republikas vajadzības pēc tās. Pagājušajā piecgadē republikas saimniecībās labības ražošanas apjoms pieauga tikai par 14,5 procentiem, bet Ventspils rajonā, tāpat kā Bauskas rajona kolhozā «Svītene» un Saulaines sovhoztehnikumā, Dobeles rajona kolhozā «Lielauce», A. Zdanova kolhozā, kolhozā «Brīvais ceļš», padomju saimniecībā «Dobeļe». Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 60. gadadienas padomju saimniecībā un padomju saimniecībā «Skibe», kā arī vairākās citu rajonu saimniecībās gada vidējais graudu kopievākums salīdzinājumā ar desmito piecgadi pat samazinājās. Novērojama ļoti atšķirīga ražība. Piemēram, viena un tā paša rajona saimniecībās ražas starpība sasniedz 15 un vairāk centneru no hektāra. Tādējādi paliek neiegūts prāvs labības daudzums, ko ļauj izaudzēt mūsu zemē un pašreizējā materiāli tehniskā bāze.

Korespondents. Vai mēs pilnīgi izmantojam izaudzēto?

J. Lapše. Tas ir viens no pašiem aktuālākajiem jautājumiem. Tā kā lopbarība nav līdzsvarota olbaltumvielu ziņā, rodas prāvs lopbarības graudu pārterinš. Īpaši neciešams ir tas, ka daļai vadītāju un speciālistu izveidojusies apgādājamo attieksme un radusies vēlēšanās par katru cenu «izspiest» lopbarībai vajadzīgos graudus no valsts resursiem. Vēl nav organizēti efektīvs darbs graudu racionālā izmantošanā. Konkrēti, konstruktīvi pasākumi bieži vien tiek aizstāti ar vispārīgiem aicinājumiem būt taupīgiem. Nav izskausta bezrūpība un zems prasīgums, netiek enerģiski apkarota nesaimnieciska rīcība.

Korespondents. Katrai saimniecībai, katram rajonam šajā piecgadē noteikto stabilo labības ražošanas plānu izpilde ir valsts uzdevums ar ārkārtīgi svarīgu nozīmi. Kādi ir galvenie šī uzdevuma atrisināšanas ceļi?

J. Lapše. Tālāk graudkopība konsekventi jāattīsta, maksimāli paātrinot zemkopības intensifikāciju. Sajā nolūkā esam izstrādājuši speciālu programmu, kurā ņemti vērā visi galvenie faktori, kas ietekmē katra hektāra atdeves palielināšanos. Vispirms jācēl augsnes auglība un jānodrošina reāla iespēja no tās iegūt plānoto ražu. Daudz jādarā, lai uzlabotu graudaugu kultūru šķirņu struktūru. Latvijas Zemkopības un lauksaimniecības ekonomikas zinātniskās pētniecības institūtam uzdots šajā piecgadē ieviest augu sekā piecas jaunas šķirnes, kuru potenciālā ražība nebūtu zemāka par 70 līdz 80 centneriem graudu no hektāra. Ārkārtīgi svarīgi ir panākt, lai krietni labāk izmantotu saimniecībās jau

radīto materiāli tehnisko bāzi un lauksaimnieciskās zemes platības.

Tas jāsekmē «saimnieku» kluba nodibināšanai. Par tā biedriem varēs kļūt kolhozu un padomju saimniecību vadītāji, agronomi un iecirkņu priekšnieki, kas attiecīgajā saimniecībā nostrādājuši vismaz divus gadus un ieguvuši ne mazāk par 100 kilogramiem graudu uz katru aramzemes hektāra novērtējuma balli.

Piemēram, Preiļu rajonā kolhozā «Krasnij Oktjabrj» šīs novērtējums ir 39 balles. Pagājušajā gadā graudaugu ražība no hektāra sasniedza 44 centnerus. Tas nozīmē, ka uz katru aramzemes hektāra novērtējuma balli tika ievākts 110 kilogramu graudu. Pagājušajā ražas novākšanas sezonā tiesības kļūt par šī autoritīvā kluba biedrēm ieguva vēl četras saimniecības — Rīgas rajona kolhozi «Padomju Latvija» un «Ādaži», Ogres rajona kolhozs «Lāčplēsis» un Krāslavas rajona padomju saimniecība «Andrupene». Tas liecina par saimniecisku attieksmi pret zemi.

Jauns solis uz priekšu intensīvo tehnoloģiju praktiskā ieviešanā kolhozos un padomju saimniecībās tiks sperts, uz zinātniskās pētniecības institūtu izmēģinājumu stacijas un labāko saimniecību bāzes radot zinātniskas ražošanas sistēmas un ražošanas sistēmas katrai republikas dabas un klimata joslai. Lauksaimniecības zinātniskās iestādes pāries uz atmaksāšanai principu. Zinātniskie darbinieki saņems atalgojumu par konkrētu novitāšu izstrādāšanu un ieviešanu. Lielu uzmanību mēs veltīsim arī progresīvo darba organizēšanas un stimulēšanas formu ieviešanai un visu posmu speciālistu sagatavošanai.

Kā rāda labāko kolhozu un padomju saimniecību darba prakse, ieguldīto līdzekļu augsta atdeve vislabāk tiek nodrošināta tad, kad pilnīgi apgūts saimnieciskais aprēķins un ieviests kolektīvais darbuzņēmums, palielinājies visu strādājošo materiāli ieaugstāšanās rezultāts, kas sasniedzami, audzējot graudaugu kultūras pēc intensīvajām tehnoloģijām. Rūpīgi un plaši jāizstudē labāko darba kolektīvu prakse un uz to bāzes jāorganizē mehanizatoru, posmu vadītāju, brigadieru, kā arī saimniecību vadītāju un speciālistu apmācīšana, lai ikviens no viņiem dziļi apgūtu visus graudkopības intensifikācijas paņēmienus. Tajā pašā laikā republikas Valsts agrorūpnieciskā komiteja kopā ar Latvijas PSR Valsts profesionāli tehniskās izglītības komiteju, Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju, partijas rajonu komitejām un rajonu izpildkomitejām izstrādā un divpadsmitajā piecgadē īsteno pasākumu programmu kolhozu, padomju saimniecību un rajonu agrorūpniecisko apvienību masu profesiju kadru, speciālistu un vadītāju sagatavošanai un kvalifikācijas celšanai. Viņiem organizē obligātu atestāciju.

Korespondents. Pateicos par sarunu.

LATINFORM

Strādnieki atbalsta miera programmu

Sējam ziemājus

Nemanot pienācis rudens. Vasaras darbi iet mazumā. Labības plauja kolhozā «Rīts» pārvēlusies kalnam, vēl kuļami tikai 13 procenti druvu. Izvērsās ziemāju sēja. Jaunajai maizei atvēlēti 350 hektāri, no tiem divās trešdaļās zels rudzi un viena — ziemas kvieši. Līdz trešdienai pirmās un otrās klases rudzu sēklu esam iestrādājuši 120 hektāru platībā. Sējēju duets Tatjana un Juris Sabanski dienā pieveic pa 60 hektāriem.

Pēc intensīvas tehnoloģijas audzēsim 250 hektārus ziemāju, katrs saņems 65 tonnas organiskā mēslojuma, kālija un fosfora minerālmēslus. Lai ziemāju sēja varētu noritēt optimālos termiņos un labi sagatavotā augsnē, čakli visus priekšdarbus veica

organisko mēslojuma iestrādātāji Jānis Brūvers, Tatjana un Juris Sabanski, Pēteris Afonkins un citi, kā arī zemes diskotājs Andrejs Mucenīks, arāis Pēteris Vaivodis, kultivētājs Antons Vaivodis (220 hektāru).

Ziemāju laukos guldām labi kodinātu sēklu. Tās gatavošanu veic Ernests Celmiņš un Tamāra Mitrohina, kuri nokodinājuši 90 procentus.

Pašlaik sējam mitrākās un zemākās vietās. Kopumā rudens sēju esam apņēmušies paveikt līdz 5. septembrim.

V. ZEILANE,

kolhoza «Rīts» partijas pirmorganizācijas sekretāre, preses grupas locekle

Pirmkursnieki!

Apsveicam jūs sakarā ar pirmkursnieka tiesību un pienākumu iegūšanu! Taču neaizmirstiet: lai kļūtu par savas augstskolas, tehnikuma vai profesionāli tehniskās vidusskolas komjaunatnes organizācijas biedru, jums jānokārto saistības ar savu līdzšinējo pirmorganizāciju.

Lai jums atvieglotu šī pienākuma veikšanu, komjaunatnes rajona komitejas uzskaites sektors strādās 28. un 29. augustā no pulksten 8.00 līdz

19.00, 30. augustā — no pulksten 8.00 līdz 18.00, kā arī 1., 2. un 3. septembrī no pulksten 8.00 līdz 18.00. Lūdzu, nokārtojiet savus komjaunatnes uzskaites dokumentus! Pirms dodaties palīgā ražas vācējiem republikas saimniecībās.

Atgādinām, ka mācību iestādēs jums jāstājas komjaunatnes uzskaitē līdz šī gada 3. septembrim.

Latvijas LKJS Preiļu rajona komiteja

Vēlētāju zināšanai.

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte MONIKA LI-TAUNIECE (Riebiņu vēlēšanu apgabals Nr. 260) pieņems vēlētājus: Preiļu ciema padomes izpildkomitejā — 3. septembrī no plkst. 16.00 līdz 18.00, Stabulnieku cie-

mā — 10. septembrī no plkst. 8.00 līdz 10.00; Galēņu ciema padomē — 10. septembrī no plkst. 16.00 līdz 18.00; Silajā ciema padomē — 17. septembrī no plkst. 16.00 līdz 18.00; Riebiņu ciema padomē — 24. septembrī no plkst. 16.00 līdz 18.00.

Livāņu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā strādnieki, inženiertehniskie darbinieki un kalpotāji sapulcējās mītiņā, lai atbalstītu PSKP CK ģenerālsekretāra M. Gorbačova paziņojumu padomju televīzijā.

Skaidri un pārliecinoši pasacīja aparātu uzraudze, komjauniete Renāte Bondareva: «Mēs negribam kļūt par cilvēku pēdējo paudzi uz planētas!». Kompresoru iecirkņa brigadieris, Lielā Tēvijas kara veterāns Vladimirs Kuzņecovs uzsvēra atbrunošanās nepieciešamību un aicināja rūpnīcas ļaudis piedalīties Miera fonda papildināšanā — pārskatīt tajā 1. septembrī nopelnītos līdzekļus. Darba veterāna ierosmi atbalstīja visi klātesošie. Sapulcējušos uzrunāja arī PSKP XXVII kongresa delegāte, aparātu uzraugu brigadiere Biruta Sproģe. Miera fonda veicināšanas rajona padomes priekšsēdētājs, rūpnīcas direktors Atis Sedvalds, rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Blaževičs.

Mītiņā pieņemtā rezolūcijā tika vienprātīgi atbalstīta Padomju valsts miera iniciatīva — pagarināt vienpusēji kārtā noteikto kodolsprādzienū moratoriju līdz šī gada beigām. Strādnieki apņēmās neželot spēkus un enerģiju Padomju Dzimtenes varenības tālākai stiprināšanai.

ATTELOS: runā komjauniete R. Bondareva; mītiņa laikā.

J. SILICKA teksts un foto

Pārskats

par graudaugu novākšanu, līnu plūksanu un līnšķiedras pārdošanu valstij līdz šī gada 27. augustam (pēc RARA dispečerdienesta datiem procentos)

Saimniecība	Novākts graudaugu	Nopirkts līnu	Pārdots valstij līnšķiedras
«Krasnij Oktjabrj»			
Lenina	98	98	73
Raiņa	97	59	5
«Sarkanā ausma»	95	94	54
M. Gorkija	95	34	2
Oškalna	92	100	72
K. Marksa	91	72	25
«Rīts»	87	*	*
«Zelta vārpa»	84	*	*
«Vārkava»	81	78	68
«Dubna»	81	86	14
Rudzātu p. s.	81	*	*
Aglonas p. s.	81	*	*
Kirova	80	91	30
«Silukalns»	80	68	33
Dzeržinska	80	76	24
Suvorova	79	74	53
«Dzintars»	78	70	16
«Nākotne»	74	69	4
Raūnas p. s.	60	*	*
RAJONA	84	77	32

*) — nav plāna

Lini — ir!

Augustu M. Gorkija kolhoza linkopji vieni no pirmajiem rajonā sagaidīja dzeltējošā līnu druvā. Pirmajā dienā plūcējiem paveicis trīs hektāri tehniskās kultūras. Nedēļas nogalē jau bija pieveikta viena sestdaļa. Plūksanas temps ar katru dienu kļuva ritmiskāks. Kombatieri Vasilijs Bogdanovs, Francis Pudulis un Valērijs Leimans palielināja dienas izstrādi. Līdz 25. augustam viņi pieveica 120 hektārus un, noplūkušī pēdējās simtdaļas, agrēgātus nolika atpūtā.

Ne mazāk darba prasa līnu stiebrīņu pacelšana un aizsūtīšana pārstrādei. Fabrikai piegādātas 32 tonnas līnšķiedras jeb 72 procenti no plāna.

A. INDĀNS

Kvalitāte — pārkārtošanās mēraukla

Kāda prognoze? Noturīga!

Runā, Kvalitātes zīme esot devalvējusies. Tik kategorisks spriedums nav bez pamatojuma: patiešām, diezgan neizdevīgi kvalitātes piecēstūris izskatījās, teiksim, uz vienkāršas plastmasas dokumentu mapītes. Taču, tas, ka tiek zaudētas pašas zīmes pozīcijas, vēl jau nenozīmē, ka atvirzāties no tās paustās jēgas, no galvenā virziena — panākt valstī ražotās produkcijas atbilstību labākajiem pasaules paraugiem. Laikam tāpēc šobrīd bieži lietojam teicienu «kvalitātes augstākā kategorija», kas var nozīmēt tikai vienu — izturību, drošumu un, zināmā mērā, pat vienu vai otru produkcijas veida neizstrājamību.

Pāriesim pie konkrētiem piemēriem. Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā izgatavoti pirmie divi miljoni marķas «100» kļēģeļu, kas paredzēti atestēšanai ar augstāko kvalitātes kategoriju. Līvānieši to panākuši pirmie republikā un ierindojusies starp nedaudzajiem mūsu valsts uzņēmumiem, kuru ražotie celtniecības kļēģeļi atbilst tik augstam novērtējumam.

Ilgs un ne jau viegls bija kombināta darbinieku ceļš uz panākumiem. Arī šinī cehā nevarēja apiet jautājumu par produkcijas apjomu. Šobrīd sasniegti tā griezti — ik gadus 29 miljoni kļēģeļu. Plēnācis laiks visnoietnāko uzmanību pievērst kvalitātei. Citiem vārdiem: domāt nevis par to, kā izgatavot vairāk, bet gan — kā labāk. 11. plečģades beigu, 12. plečģades sākuma periods ir zīmīgs gan kļēģeļu ceha, gan kombināta kolektīvam kopumā. Pilnā sparā rit tehniskā pārkārtošanās. Nomainīta preses iekārta, skrejdzirnas, mālu sabēršanas mehānismi. Notiek rūpīga kļēģeļu sēdināšanas automāta uzstādīšana. Kombināta inženierus, konstruktorus nav «no seņģiem izslušaš» divas neveiksmes pēc kārtas. Trešais variants sola jau reālu atdevi. Šogad plānots pabeigt jaunās iekārtas uzstādīšanas darbus.

Taču vislielākās cerības kļēģeļu cehs saista ar gāzi. Jau gatavs projekts kļēģeļu apdedzināšanai jaunā, automātiskā režīmā, kas jūtami uzlabos produkcijas ārējo veidolu. Uzņēmumā aprēķināts, ka līdz plečģades beigām augstākajai kvalitātes kategorijai būs iespējams atestēt plekto daļu celtniecības kļēģeļu.

Sarežģītāk ir ar keramzītu. Traucē keramzīta ceha otrās kārtas celtniecības lēnie tempi Nīcgalē. Kad tas sāks ražošanu, šīs produkcijas apjoms pāllielināsies divas reizes. Bet arī pie pašreizējiem apjomiem kombināta inženierdienests neatlaidīgi izstrādā jaunus tehniskos paņēmienus, kas nodrošinātu augstas kvalitātes produkcijas izlaidi. Piemēram, formēšana ar preses palīdzību ļauj iegūt daudz vien- dabīgākas granulas, pie tam tieši tās frakcijas, kuras nepieciešamas celtniekiem. Kopš šī gada 1. jūlijā cehā ieviesta apmaksa pēc darba līdzdalības koeficienta. Ieviesta darba algas skala, kura, neapšaubāmi, ietekmē arī darba kvalitāti: ekskavatoristi, apdedzinātāji, šķirotāji uz premiālo piemaksu pārsvarā var cerēt tikai tad, ja ir labas kvalitātes keramzīts. Ja tam svārs ir mazāks, tad kvalitāte — augstāka.

Par labu kolektīvam jāteic, ka Nīcgalē keramzīts pašreiz ir labākais Baltijā, tas simtprocentīgi atbilst kvalitātes pirmajai kategorijai. Kas attiecas uz apjoma svaru, tad tas cieši tuvojas labākajiem pasaules analogiem. Un tomēr — pirmā kategorija vēl nav augstākā. Bet uzņēmumā radušās pamatotas aizdomas, ka augstāko tā arī nesasniegt, jo zinātnieki nonākuši pie kategoriska slēdziena, ka izmantojot vietējos mālus, tas nav iespējams. Vest tos no «altrejdēviņām zemēm» diez vai atmaksāsies. Taču arī šajā, šķietami bezcerīgajā situācijā rodas pa kādai gaišākai domaī. Proti, atsevišķās maiņās izdodas iegūt augstākās marķas produkciju, tikai — kā lai to nošķir no kopējās masas? Šis process var kļūt pilnīgi realizējams līdz ar jauno šķirošanas līniju palaišanu, kas tiks ieviestas kopā ar otro kārtu. Keramzīts nepieciešams, turklāt — teicams, jo tas cieši saistīts ar mūsu mālu būves flagmaņa — Līvānu EMBK — tālākas attīstības perspektīvām.

Uz kvalitāti virzītie inženier- tehniskie risinājumi nepārgāja se- cen arī kombināta mehāniskajam ceham. Ilgu laiku šeit nevarēja atrisināt metāla lokšņu sacīšanas problēmu. Tagad to veic divas «giljotinas». Bet, lūk, Līvānu māliņu komplektēšanā, tāpat kā agrāk jāizmanto neapstrādātas bulskrūves. Tas turpināsies tik

ilgi, kamēr Līvānu PMK un Preiļu specializētā PMK nevienosies, kā vainas dēļ joprojām ne- darbojas galvaniskais iecirknis, kura nodošanas termiņi jau sen pagājuši.

Visi šie inženiertehniskie pasākumi ir tikai viena no kompleks- sās programmas «Kvalitāte— 90» sastāvdaļām, kura kombinā- tā tiek izstrādāta un pastāvīgi papildināta, pilnveidota. Tās iev- taros tiek realizēta arī apakš- vienību struktūras pārkārtošana. Piemēram, tagad patstāvību, operatīvu rīcības brīvību ieguvu- šās ražošanas laboratorija un tehniskās kontroles nodaļa, kas agrāk abas sastādīja vienu, vese- lumu. Katra no šīm apakšnoda- ļām tagad ieguvusi plašas piln- varas, visstingrākās un objektī- vākās — kā izejvielu, tā gatavās produkcijas kontroles tiesības.

Tai pašā laikā skaidrs, ka pat vispilnīgākie mehānismi, pat vis- radikālā reorganizācija nedos vē- lamo efektu, ja par to necinisies cilvēks. Aksioma te tikai šāda: kvalitāte ir tur, kur ir kārtība. Šai jomā daudz dara uzņēmuma administrācija, sabiedriskās or- ganizācijas. Pirmajā pusgadā strauji samazinājies darba kavē- jumu skaits, pie tam, pārsvarā — tai pašā keramzīta cehā. Par sevi liek zināt biedru tiesa, ko- mīslija cīņai pret žūpību un al- koholismu. Taču daudzas sociālā ekonomiskās, sadzīves problēmas vēl tikai gaida savu risinājumu un pelna atsevišķu nopietnu sa- runu.

Šis publikācijas noslēgumā gribētos pieminēt vēl vienu no produkcijas kvalitātes paaugsti- nāšanas ceļiem. Tas iespējams, radot kvalitātes postenus vai iniciatīvas grupas. Līdzīgi tam, kā tas tiek darīts republikas pirmrindas uzņēmumos, kur jau uzkrāta zināma pieredze. Ne- drikst aizmirst tikai vienu, proti, reālu labumu grupas vai posteni- dos tikai tad, ja to locekļi būs morāli un materiāli ieinteresēti. Ja nem vērā, ka kombināta lau- dis pieraduši visu darīt nopietni, ar apdomu un izpratni, tad ce- rams, ka arī šis jauninājums ne- kļūs par formalitāti, bet tikai vaļros uzņēmuma prestižu, lai arī tā noturīguma prognoze jau šo- brīd ir pietiekami nostiprināju- sies.

I. KOROĻOVA

DEPUTĀTI UN DZIVE

Pastāvīgā kontrolē

Pagājušā gada februārī vēlē- šanu kampaņas laikā, kas notika pirms vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanām, mūsu pilsē- tas iedzīvotāji deva norādījumus saviem deputātiem. Vēlētāju priekšlikumi tika rūpīgi izstudēti, vairums no tiem nolemti izpildī- šanai un apstiprināti pilsētas pa- domes sesijā. Ir pagājis laiks. Tas rāda, ka deputāti, vairākums saimniecisko vadītāju ir centu- šies godprātīgi pildīt vēlētāju dotos norādījumus.

Piemēram, komunālo uzņēmumu kombināta atbildīgie darbinieki veikuši pasākumus, lai savlaicīgi un, galvenais, kvalitatīvi salabotu gājēju ceļiņu pilsētas parkā. Sa- vukārt «Lauktechnikas» darbinie- ki, realizējot vēlētāju prasību, ierīkojuši bērnu sporta laukumu, Mehanizatoru ielā, sakārtojuši apgaismojumu, Ieļova ielā. Starp citu, pilsētas padomes deputāti pastāvīgi izrāda rūpes par bēr- njiem, par viņu brīvā laika or- ganizēšanu. Piemēram, šobrīd dzīvokļu saimniecības pārvaldē saņemta jaunas iekārtas sporta kompleksa ierīkošanai. Plānojam,

ka tās tiks uzstādītas Košukova ielā šī gada trešajā ceturksnī.

Uzmanība pievērsta arī tam, lai tiktu pildīti dzīvokļu fondam adresētie norādījumi. Nesen pa- beigts kapitālais remonts namam Lēņa ielā 21, tāds pats remonts jau ielānāts vēl vienai dzīvojam- majai mājai. Tas tiks veikts 1987. gadā, kad būs nepieciešamie ma- teriāli un citas iespējas. Tāpēc Lēņa ielas 23. nama iedzīvotā- jiem nāksies vēl nedaudz pagai- dēt. Nākamajā gadā esam plāno- juši izpildīt arī vēl vienu norādī- jumu pilsētas labiekārtošanai — asfaltēt Kooperatīva ielu (tās iepriekšēju remontu 24. CRBP darbinieki jau ir veikuši).

Kā redzam, neviens no izpildī- šanai paredzētajiem vēlētāju no- rādījumiem nav atstāts bez ievē- rības, jo, balstoties uz darba ko- lektīvu, saimniecisko vadītāju pa- lidzību, Preiļu pilsētas padomes deputāti cenšas darīt visu, lai realizētu savu vēlētāju izteiktos priekšlikumus.

E. SEMJAKINA,
Preiļu izpildkomitejas sekretā-
ra vietas izpildītāja, pilsētas
padomes deputāte

LIKUMĪBAS POSTENOS

Cik maksā bumbieri?

Preiļos notika tautas tiesas sēde, kurā uz apsūdzēto sola at- radās četri cilvēki. Viņus vienoja tieksme gūt bezstrādes ienāku- mus, taču nodomi netika realizēti līdz galam.

Lietas fabula šāda. Divi Dau- gavpils iedzīvotāji — T. Ibragi- movs un A. Džabijevs — apņē- mās pārdot mūsu republikā 2,7 tonnas bumbieru, kurus par samērā lētu cenu iepirka Ukrainā. Ar šo kravu viņi devās uz Preiļu sagādes kantori. Tur bija iespējams pieņemt tonnu un 900 kilogramus. Atlikušos 800 kilo- gramus abi starpnieki piedāvāja Preiļu 7. dārzenu veikala darbi- necēm M. Mironovai un M. Sņepstei. Tās savukārt bija ar mieru samaksāt par pustonnu augļu, šim nolūkam pat paņēmot 300 rubļus no veikala kases, bet 300 kilogramus izlīdzās tāpat, «riskā tiesai». Aprēķins bija vienkāršs: sagādes kantori no- teiktā cena par kilogramu bum- bieru — 2,30 rubļi, veikalā — 2,50 rubļi. Dažus simtus rubļu varēja iebāzt kabatā. Taču mūsu dienesta darbinieki paguva laikā iejaukties. Nācās braukt ne tikai uz Daugavpili, bet arī uz Ukrainu, tomēr liecinieki tika samek- lēti un kriminālieti ierosināta.

M. Mironova un M. Sņepste sodītas ar labošanas darbiem uz divarpus gadiem, konfiscējot mantu. Pēc soda izciešanas trīs gadus viņas nedrīkstēs ienemt ar materiālo atbildību saistītus amatus.

A. Džabijevs kā pasākuma ini- ciators (viņš ir tiesāts arī agrāk) sodīts ar brīvības atņemšanu uz četriem gadiem pieciem mēne- šiem, T. Ibragimovs — ar labo- šanas darbiem uz diviem gadiem, 20 procentus no izpelnas atrēki- not valsts labā.

Jāpiebilst, ka sava loma šajā noziegumā ir arī mūsu rajona sagādniekiem. Gribot negribot viņi to izprovocēja Preiļu variantā, pieņemdami realizēšanai tikai daļu no piedāvātās produkcijas. Vajadzētu tomēr meklēt un at- rast iespējas likumīgā kārtā un pietiekamā daudzumā apgādāt iedzīvotājus ar augļiem un dār- zeniem.

Nobelīgumā pārdomām jautā- jums: cik tad nu kuram izmaksā- ja šie bumbieri?

A. MIHAILOVS,

rajona iekšlietu daļas kaitnie- cības un spekulācijas apkaro- šanas operatīvās grupas vecā- kais pilnvarotais

Lini — pabērna lomā

Tuvojas dienas vidus. Laiks kā uz pasūtījumu: debesīs ne māko- niša, saule nekarsē, arī vējš tik- ko jūtams. Nekas netraucē līnu novākšanu, tomēr kolhozā «Sar- kanā ausma» valda klusums. Kaut gan tieši šeit darbam vajā- dzētu kūsāt, jo augusta pirmajā pusē vērtīgā tehniskā kultūra novākta vēl tikai no septītās daļas tai atvēlēto platību.

Ir pamatots jautājums: — Kā- pēc šis rādītājs tik zems?

Pirms uz to atbildam, lūk, da- ži saimniecības vadošo darbinie- ku izteicieni:

— Mēs taču specializējamies ilggadīgo zālāju sēklu audzēšanā. Ar tiem mums viss ir kārtībā, jo ir gan piemēroti apstākļi, gan pieredze. Bet līni mums ir lieka, uzspiesta, pat traucējoša kultūra. Tā mums nav vajadzīga. Šis ir pirmais un pēdējais gads, kad ar to nodarbojamies.

Minētie izteicieni, ja varētu tā teikt, ir diezgan kuluāri un nav arī noteicošie. Taču tie kā labs spoguļis rāda, kāda ar līnu no- vākšanu un citiem apstrādes tehnoloģiskajiem procesiem saī- sīta situācija ir izveidojusies kolhozā.

Pabērna lomā nokļuvušie līni panīka, turklāt arī pavasarī nāca ar tiem nelabvēlīgo «pārsteigru- mu» — sausumu. Tā garškieדרגה līni izauga īsi un arī nogatavoja- s neviennemīgi.

Jāteic, ka pabērna lomā tie ir līdz pat šim brīdim, jo līnu plū- kšana, atpogaļošana un kuļšana veikta ārkārtīgi lēni. Kaut gan saimniecībai ir divi pilnīgi jauni līnu kombaini, solīds graudaugu novācuma agregātu skaits, vienu no kuriem pilnīgi iespējams iz-

mantot līnu galvīņu apkūšanai. Nenāra arī mehanizatoru trūku- mu. Ja kaut kā arī piebrukst, tad — organizētības un vēl — speciālas telpas, kurā sliktā laikā varētu žāvēt līnu jucekni.

Kā pret to visu izturas kolho- za komunisti, kā reaģē? Diemžēl pagaidām — pasīvi, nogaidoši. Iespējams, tāpēc, ka nesen gan saimniecības, gan partijas pirm-

Aktualitāte

organizācijas vadību pārņēmuši jauni cilvēki. Tie ir P. Vosorovs un N. Pizele. Abi nesenā pagāt- nē — partijas darbinieki. Viņus vēro, ar viņiem aprod, ja vēla- ties, pat pēta. No viņiem gaida jaunas, dziļi pamatotas un pārdo- mātās rīcības uzmetumus per- spektīvai, operatīvu kārtējo darbu vadību.

Skaidrs, ka uz ātru roku visu atrisināt nav iespējams. Taču skaidrs arī kas cits: mūsdienu pāātrinājuma laiks nevienam ne- dēd īpašas atelpas, uzreiz liek nārkārtēties un gaida jau kon- krētu taustāmu atdevi darbā.

Tāpēc nogaidīšanas pozīcija un tā radīta pasivitāte, kas pēdējo gadu laikā tika pielauta kolhoza partijas pirmorganizācijā, tās bi- rojā, vairs neatbilst vajadzīgām prasībām, tātād — izskauža- ma.

Saīā situācijā partijas birojam obligātā kārtā jāveic enerģiski pasākumi, kas sekmētu līnu āt- rāku novākšanu. Birojam ir gan tam vajadzīgās tiesības, gan ie- spējas, bet pagaidām tās tiek izmantotas gaužām niecīgi.

Par to liecina šā mēneša par-

tijas sapulce. Tā izskatīja svarī- gu jautājumu, kas saistīts ar so- ciālistiskās sacensības organizē- šanu kolhozā, cilvēku darba no- vērtējumu un darba sacensības uzvarētāju noteikšanu. Te nav ko piebilst. Taču neviens no sapulcē klātesošajiem neterosinā- ja jautājumu par neapmierinošu līnu ražas novākšanu. Tā notika droši vien tāpēc, ka partijas bi- rojs dienas kārtībā šo jautājumu nemaz nebija paredzējis.

Vēl jāpiebilst, ka šogad parti- jas biroja sēdēs ne reizi netika izskatīts jautājums par stāvokli līnīkopībā, netika uzklaustītas va- dītāju komunistu atskaides. Tieši to, kuri ir atbildīgi par šo sva- rīgo iecirkni, ārpus partijas bi- roja, partijas organizācijas letek- mes izrādījās arī līnīkopības va- došo speciālistu darbība.

Pārrekināšanās ir acīm redza- ma. Ja tās nebūtu, tad tik no- pietri arī neilgtu vērtīgas teh- niskās kultūras novākšana. Parti- jas birojam un partijas organi- zācijai kopumā pagaidām pie- trūkst drosmes sasāpējušu iautā- jumu risināšanā, kaujinieciskuma un neatlaidības, kā to prasa parti- jas darba pārkārtošanas.

Kopējās lietās labad kaujiniecī- kums un neatlaidība jāievieš jau šobrīd, visiem spēkiem jāattīsta kritika un paškritika, jānaaugsti- na prasības pret katru, bet pir- mām kārtām — pret sevi. Jāmē- ra savs devums 12. plečģadei ar PSKP CK lēmumiem.

Kolhoza partijas biroja locek- liem tanī visā jārāda piemērs komunistiem, visiem «Sarkanās ausmas» laudim. Un, jo ātrāk, jo labāk!

G. LEDNOVS

Mākslinieks V. Dobrovolskis.

Izdevniecība «Plakat».

Cilvēks un viņa darbs

Sliņķus neciešam

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta mīksto mēbeļu apstrādes cehā atjauno nolietotus krēslus, izvelkamos krēslus, divāngultas, autobusu un automašīnu sēdekļus, matračus. Izgatavo arī jaunas mēbeles.

Darbs nav no vieglajiem. Neciešamas ne tikai stipras un veiktas rokas, bet arī izdoma.

— Pie mums nekas neiet zudumā, — saka Helēna Bernāne. — No auduma atgrīezumiem šūjam skaistus spilventiņus zīdāņiem, veļas maisus. Mūsu izgatavotos cimdus valkā mēbeļu ceha strādnieki, tos pārdo.

Tiesa gan — šī ir nodarbošanās brīvākos brīžos, kad mazāk pasūtījumu. Galvenais uzdevums — mīksto mēbeļu remonts.

Kirikeja Ivanova rāda un skaidro:

— Lūk, kādas mēbeles pie mums nonāk... un par kādām pārvēršas.

Jāpiebilst, ka K. Ivanova jau trešo gadu pensijā. Uz ļautājumu — vai mēbeļnieces amats nav par grūtu — viņa atceļ, ka gadus desmit vēl gribot pastrādāt.

Kas vieno šīs sievietes? Apzināšanās, ka jādzīvo kopā, jāveic kopīgs darbs? Nereti cilvēkiem pietrūkst šīs izjūtas.

Saruna ievirzījās par jaunā darītāja audzināšanu. H. Bernānes acu priekšā iztēlē nostājās meitenes — spriganas un enerģiskas. Taču — bez vēlēšanās pārvarēt

ATTELĀ (no kreisās uz labo): Genovefa Pauņina, Kirikeja Ivanova un Helēna Bernāne. J. SILICKA foto

grūtības... Cik daudz pūļu veltīts, mēģinot viņas ieinteresēt, katru operāciju pacietīgi skaidrojot. Kur nu! No visām L. Bernānes audzēknēm šeit palikušas tikai divas. Pārējās aizgājušas. Uz turieni, kur vieglāk...

Helēna Bernāne saka: — Vairbūt viena otra meitene tomēr paliktu, ja cehs būtu kaut nedaudz mehanizēts. Pašreiz visus darbus veicam tikai ar rokām. Vai sievietei pietāv tūznainas rokas? Nē! Un vēl — materiāli, kurus piegādā ceham, pašam arī jāizkrauj. Reti kural sievietei tas ir pa spēkam.

Pērn mīksto mēbeļu apstrādes cehs pārgāja uz brigādes darba formu. Kolektīvs kļuva vēl saļiedētāks, draudzīgāks.

— Agrāk, kad katra strādniece veica savu darbu, brīžiem tādās kā rūgtums kāpa kaklā: kāpēc man jāizremontē galīgi nolietota divāngulta, bet biedrenei — tikai mazliet apbružāta. Tas nebija taisnīgi. — stāsta Genovefa Pauņina. — Tagad smagākos remontdarbus veicam visas kopā. Saņemot vienādu algu, vienlīdz labi jāstrādā. Sliņķa mēbeļniece mūsu kolektīvā nevar iedzīvoties. Katrai jābūt atbildīgai par kopējo darbu. Tas arī nozīmē absolūtu savstarpējo uzticēšanos.

Ceha kolektīvs tiek slavēts par lielisku darba organizāciju un krietniem sasniegumiem ražošanā. Vairākkārt stimulēts gan morāli, gan materiāli.

M. JAUDZEMA

Jaunatnes audzināšana

Asfalta bērni

Par šo it kā neticamo gadījumu dzirdēju nejauši. Un tas man neiziet no prāta.

Stāstītāja bija jauna sieviete. Uz viņas rokām rotājās gaišmataina, zilacaina ļautra — meitenīte. Taču mātes balsi saklausīju izbrīnu un satraukumu, pat bailes. Likās, ka viņa sarunājas pati ar sevi, vienlaikus skumdamā un brīnīdamā.

— ...Valečka bija tikai trīs gadiņi, kad es pirmo reizi ar viņu aizbraucu uz laukiem pie saviem tuviniekiem atvaļinājuma laikā. Agri no rīta izgājām cauri pagalmam dārzā. Cik jauki! Augšā zilās debesis, apkārt viss vienos zaļumos, un kur tad vēl dzeltenās gundegas... Es nesu meitenīti, bet, kad nonācām plaviņā, gribēju viņu nolikt zālītē. Taču viņa sāka skaļi raudāt. Viņas aciņās es saskatīju šausmas. Neko nesaprazdama, centos iespējami maigāk viņu novietot zālītē, bet Valečka sāka dikt vēl vairāk. Un tikai pēc tam sev par lielu izbrīnu apjautu, ka meitenīte baidās no zāles. Viņa taču to nekad nebija redzējusi, un tās zaļā krāsa viņai izlikās divaina, bet dzeltenās gundegas biedēja...

Stāstītāja dzīvoja Ziemeļos, pie Juganas Obas, kur nav ne krūmu, ne zāles. Visapkārt — tikai ūdens un smiltis. Jā, vēl asfalta laukums pie mājas. Varētu teikt, ka tas ir īpašs gadījums. Un tomēr nekā kurioza te nav. Nesakiet, ka mūsu bērni baidās no zāles. Protams, no zāles varbūt nebaidās, taču...

Pavasari redakcijas uzdevumā biju kādā nelielā, mājīgā, apstādījumiem bagātā pilsētiņā. Apmeklēju skolu. Norunāju ar skolotājiem tikšanās ar plektās klases audzēkņiem.

Iepazināties. Pavisam trīsdesmit divi skolēni. Divdesmit deviņi bērnu vecāki dzimuši un dzīvojuši laukos, arī deviņi skolēni bija tur piedzimuši. Vairākums no viņiem vasaru pavada laukos. Protams, no zāles viņi nebaidās. Taču nevienš no viņiem, piemēram, nevarēja atbildēt uz visvienkāršākajiem jautājumiem: kā sauc upīti, kurā viņi peldas un makšķerē grundulus, uz kuriem šī upīte tek. Vai tas ir daudz, ja no govīs dienā izslauc 8 litrus piena (govis turēja visi viņu vecāki). Viņi nezina. Jautāju par labības un kartupeļu ražu kolhozā. Sacīja, ka neatceroties. «Ar ko baro zirgus?». Atbilde: «Ar zālī un sienu.» «Kādi augi tur, laukos, aug?». Ar kopīgām pūlēm nosauca celmallapas un nātres...

Un vēl par kādu mazu, no pirmā acu uzmetiena it kā nenozīmīgu detaļu. Centrālā televīzija sniedz raidījumu «Saturieties, meitenes!». Tā vadītājs ieslēdz magnetofonu, kura lentē ierakstītas putnu balsis. Jāuzmin, kāda putna balss ierakstīta. Visā Padomju Savienībā skan cīruļu treļļi, bet lauku meitene, slaucēja, ilgi pūlas atcerēties, kas tā dzied!

Runa nav par to, vai mēs pazīstam šī putna balsi vai ne. Runa ir par cieņu pret zemi un zemnieka dzīvi. Bet mīlestība

un cieņa bez zināšanām nerodas. Vai tad mēs paši, pat it kā nemanot, neatšķiram savus bērnus no zemes — barotājas, no dabas, no vēlēšanās izprast to cilvēku darbu, pret kuriem mums jābūt pateicībai kaut vai par to, ka uz mūsu galda vienmēr goda vietā ir dieniskā maize! Esmu pārliecināts: ja bērni labāk pazītu un vairāk cienītu zemnieka darbu, uz asfalta mazāk mētātos lekcstu un reizēm pat veselu maize gabalu.

Ne velti es runāju par skolu. Tā taču varētu darīt ļoti daudz, lai bērnus iemācītu mīlēt zemi. Tajā pašā pilsētiņā, par kuru jau stāstīju, es pajautāju plektās klases skolēniem: «Kur jūs savā rajonā esat bijuši? Uz kuriem dabas zinātņu stundās esat gājuši?». «Tikai uz silu.» «Vai tas ir tālu?». Divi puīšēļi pieceļas un parāda uz loga pusi: «Lūk, tur...» «Vai tālāk neesat bijuši?». «Nē,» skan atbilde.

Man varētu teikt: bet kur tad paliek skolēnu talkas kartupeļu novākšanā? Jā, tādās, protams, ir: vecāko klašu skolēni katru rudeni laukos novāc gan kartupeļus, gan bietes, gan kāpostus, bet vai lietus laikā, brīzdamī pa dubļiem, viņi saskata lauku isto skaistumu?

Citu, piemērotāku gadalaiku, skolēnu iepazīstināšanai ar lauku dzīvi audzinātāji neatrod.

Starp citu, tā nav tikai skolas vaina vien. Reiz sarunājos ar kādu no vecākiem, kurš agrāk bija dzīvojis laukos un kuru arī māca raizēt, ka zūd dzīvā saikne, kas cilvēkus vieno ar dabu, ar dzimto vietu, leminējos par viņa bērniem. «Kāpēc gan mums, pilsētniekiem, tagad visu to vajadzētu zināt?» (Sēļt viņš domāja manu tikšanos ar plektās klases skolēniem). Un tad man nevilus iesāvēs prātā Mitrofanuška. Kāpēc gan jāzina ģeogrāfija, ja ir vazonis...

Asfalta bērni... Ne jau es viņus izdomāju, bet viņi diemžēl ir un, galvenais, jūtas apmierināti ar savu stāvokli. Pilsētā taču maizei veikals atrodas aiz stūra, piena veikals — iepretim... Un arī šajā pašā ciematā, kur asfalta gan vēl tā mazāk, vecāki ne visai bieži cenšas paskaidrot saviem lolojumiem, no kurienes un kā veikalā nonāk maize un piens. Dzīvodami uz zemes, viņi saules lēktu bieži vien redz tikai kino filmās. Tādi paši asfalta bērni...

Nemanāmi, negribot bērna dvēsele atsvešinās no laukiem, no cilvēkiem, kas audzē mūsu dienisko maizi. Vairs nelielas pievilcīgi lauku ceļi, tīrumi un plavas. Arī pašu zemnieku bērni jau baidās no lauku darba, uzskatdami to par nastu, gandrīz vai par sodu, baidās tāpat, kā gaišmatainā meitenīte, kas dzimusi tur, kur ir tikai ūdens, smiltis un asfalts, baidījās no zaļās zāles.

P. SKOBELKINS

(«Pravdas» Preses birojs)

CEMENTA TAUPISANAI

TALLINA. Igaunijas PSR Zinātņu akadēmijas Kibernētikas institūta radīta elektroniskā aparātūra, kas ļauj pārbaudīt dzelzsbetona konstrukciju drošumu. Zinātnieki ierosināja iemontēt izstrādā-

jumā speciālus impulsa devējus, kas ļauj spriest, vai konstrukcija ir pietiekami stipra. Šāda kontroles metode dzelzsbetona ražošanā visas valsts mērogā ļaus gadā ietaupīt apmēram ceturtdaļmiljona tonnu cementa.

TASS

Kā mūs apkalpo?

Pircēju interesēs

Mūsu fabrikas kolektīva galvenais uzdevums ir ražošanas efektivitātes paaugstināšana. To panākt mēs varam, kāpinot darba ražīgumu, veicot tehnikas atjaunošanu, paplašinot preču sortimentu un uzlabojot to kvalitāti. Visi šie pasākumi fokusējas gādībā par pircējiem. Ik gadus Preiļu trikotāžas fabrika atjauno 50 līdz 60 procentus modeļu. Piemēram, šī gada sākumā ieviesām trīs jaunus šuvumus. Jau septembrī konveijeru atstās vēl divi modeļi.

Protams, ka pircējus iepriecina ne tikai tas, ka var iegādāties jaunu mantu, bet arī tas, ka tā

ir kvalitatīva. Ar šādu nolūku trikotāžas fabrikā izveidota un tagad aktīvi darbojas pastāvīgā kvalitātes komisija, kuras sastāvā ir instruktori, tehnologi, kā arī vecākais kontrolieris.

Saskaņā ar esošajiem normatīvi tehniskajiem dokumentiem komisija pārbauda, kā levērota ražošanas tehnoloģiskā disciplīna. Rezultāti tiek fiksēti, pārbaūžu žurnālos, kur ieraksta arī personas, kas vainojamas tehnoloģiskā procesa pārkāpumos konkrētā laikā posmā.

Produkcijas kvalitātes uzlabošanu labvēlīgi ietekmē arī morālās un materiālās stimulēšanas pasākumi. Rezultātā ievērojami ir samazinājušies zudumi, ko rada brāka produkcija gan mūsī, pašu, gan no mums neatkarīgu apstākļu dēļ. Darba kvalitāti vērtējam pēc sekojošiem rādītājiem: procentuāli cik daudz produkcijas

atsūta atpakaļ, kā samazinājušies zudumi. Šī gada jūnijā kvalitātes rādītāji, piemēram, sasniedza 97,3 procentus plānoto 94,5 procentu vietā. Arī jūlijā strādāts kvalitatīvāk nekā paredzēts plānā.

Ik mēneša beigās apkopo katras šuvējas motoristes darba rezultātus. Prēmiju nesāņem tās šuvējas, kuras pārsniegušas pieļaujamo neprecizitāšu skaitu. Labākajām, protams, svinīgi tiek pasniegti Goda raksti un diplomī, izteiktas pateicības, kuras ieraksta arī personīgajās lietās, kā arī izmaksātas prēmijas, no algu un materiālās stimulēšanas fondiem. Labāko skaitā bieži atrodami A. Kodores, T. Griģorjevas, A. Kursiņa, T. Sahurskas un L. Kleperes uzvārdi.

O. POIKĀNE,

Preiļu trikotāžas fabrikas tehnoloģe

Enerģētiku vasara

Preiļu elektrotīklu rajona pārzinā ir apmēram 2500 kilometri elektropārvades līniju un 330 transformatoru punkti. Piecdesmit cilvēku lielais kolektīvs (13 no viņiem strādā montieru punktā Aglonā, kuru vada pieredzējušais un ilggadējais meistars Alberts Stupāns) rūpējas par to, lai patērētāju apgāde ar elektroenerģiju būtu nepārtraukta un droša.

Ļoti saspringts Preiļu elektrotīklu rajona kolektīvam bija šī gada jūlijs. Bija jāveic gan plānotie uzdevumi, gan jānovērs neparedzēti pārvades līniju bojājumi. Tiesa, pēdējais negaisi šogad nebija pārāk bieži parādība, taču, ja zibeņoja, tad pamatīgi. Tā, mēneša laikā tika sabojāti desmit stabli. Bija arī tāds gadī-

jums, kad negaisa laikā tika bojātas visas 20 kilovoltu līnijas, pa kurām ar elektroenerģiju apgādā Aglonas padomju saimniecības piļu fermas.

Pašlaik «plaujas laiks» sācies arī mums, jo cenšamies padarīt visus tos darbus, kurus nevarējām veikt, kad lauki bija apsēti. Bez tā sauktā kārtējā remonta un avāriju novēršanas mūsu uzdevumos ietilpst arī elektroietaišu kapitālais remonts. Ik gadus no mainām apmēram 900 — 1000 elektrolīniju balstus, kā arī lielāka šķērsriezuma vadus 50 līdz 60 kilometru garumā.

Preiļu elektrotīklu rajonam daudz palīdz energoceltniecības tresta Daugavpils pārvietojamās mehanizētās kolonnas Aglonas iecirkņa laudis — katru gadu at-

jauno ap 30 kilometrus gaisvadu līniju. Pašlaik viņi strādā Silajānos, bet gada pēdējā ceturksnī sāks 20 kilovoltu līnijas atjaunošanu Rušonas padomju saimniecības teritorijā.

Kolektīva sociālistiskās sacensības priekšgalā ir Jāņa Botora —Tumova brigāde no Aglonas iecirkņa. Tur visi darbi vienmēr tiek veikti laikus un labā kvalitātē. Lai tā būtu, uzmana meistars Alberts Stupāns. Lielākā daļa no tīklu rajonā strādājošajiem šajā darba vietā aizvadījuši jau desmit, piecpadsmit, divdesmit un pat vairāk gadus. Tie ir cilvēki, kuri patiešām mīl profesiju, jo darbs mūsu organizācijā ir grūts, arī atalgojums samērā piecīrs.

P. DAUKSTS,

Preiļu elektrotīklu rajona priekšnieks

DABA un MĒS

Klusā mežmalā

K. GAILUMA fotoattēde

Gandrīz mēnesi Madalānu pilskalnā pavadīja jauno arheologu ekspedīcija, ko vadīja arheoloģe Stefānija Urtāne un arheologs, vēstures zinātņu kandidāts Vladislavs Urtāns.

Pieminekļu izpēti Preiļu rajonā jaunie arheologi uzsāka jau 1977. gadā, ik vasaru šeit atgriežoties. V. Urtāna vadībā pa šo laiku nozīmīgi izrakumi veikti pašā Madalānu pilskalnā, tā senajā ciemā un divos kapulaukos.

Sogad pētīšana notika trijos laukumos. Pilskalnā, tā saucamajā terasē, tika atsegti 12. — 13. gadsimta nocietinājumi — viens no trim vaļņiem un aizsarggrāvis. Māliem klātajā nogāzē izdevās atrast arī senlietu fragmentus. Senajā ciemā, rūpīgi atsedzot smiltis, skatam pavēras interesanta seno celtnu, pavardu, saimniecības bedru izvietojuma aina. Par daudz ko stāstīja saimniecībā lietojamo priekšmetu fragmenti. Taču šīgada ekspedīcijas lepnums bija kapu lauks. Neskatoties uz to, ka tā istās robežas nebija zināmas, uzieti trīs apbedījumi. Pirmais bija ne pārāk bagāts neaprecētais sievietes kops, tad — bērns, šķiet, bāreņa, jo viņa kapa vietā netika uzieti nekādi rotājumi. Visinteresantākais bija apbedījums, kurš izrādījies — tukšs. Arheologi spriež, ka tas ir tā saucamais simboliskais kops, ar kura palīdzību mūsu senči centās atpirkties no nāves, savā vietā vēl dzīves laikā kapā gulošs bērns blūki vai akmeni. Jāteic, ka šis tukšais apbedījums arheologus tomēr krietni iepriecināja, jo tāds atradums mūsu pusē ir pirmais.

V. Urtāns atzīst, ka šīgada ekspedīcija bijusi veiksmīga.

S. JOKSTE

ATTEĻĀ: rit darbi senā ciema izrakumu laukumā.

J. SILICKA foto

SPORTS ← SPORTS ← SPORTS

Jaunagloneitis — trešajā vietā

Jaunaglonas 58. profesionālā tehniskās vidusskolas motosporta kluba «Jaunaglonas» pārstāvis Miervaldis Bērziņš, startējot ar 350 kubikcentimetru klases motociklu, savā sacensību grupā izcīnīja trešo vietu un pacēlās uz padomju saimniecības «Stari» balvas izcīņas motokrosa sacensību goda pjedestāla trešā pakāpiena.

Sacensības piedalījās vairāk kā divsimt braucēju, kas pārstāvēja Krievijas Federācijas, Igaunijas un Latvijas, kā arī Lenīngrada kolektīvus. Te bija arī divi Preiļu rajona fizikolektīvi — Līvānu stīva fabrika un jau minētā 58. PTV.

«Staru» mototrasē (Gulbenes rajona Daukstu ciemā, pie Mētru mājām) pirmoreiz mūsu republikā

tika sarīkotas arī sacensības motokrosa sprintā. To rīkošanas iniciators bija vietējās padomju saimniecības direktors, republikas kategorijas tiesnesis, Guntis Blūms. Šīs aizraujošās cīņas nedalīti saistīja gan sacīkšu braucējus, gan skatītājus. Uzvaru tajās guva valmierietis Girts Mūrnieks, kurš pārstāvēja VLKJS 50. gadadienas Cēsu 52. profesionālā tehniskās vidusskolas motokluba «Jānmiža». Viņa sīvākais konkurents bija PSRS izlases komandas dalībnieks, starptautiskās klases sporta meistars Viesturs Gaušis no Saldus sovhoztehnikuma.

A. BOZOVICS,

sacensību galvenais tiesnesis

Bibliotēkā — jauno grāmatu diena

Ogres rajona sovhoza «Madalēna» direktors J. Belavnieks savā grāmatā «Saimnieciskā viegla, saimnieciskā grūta?», balstoties uz pieredzi, parāda saimnieciskā aprēķina lomu saimniecības vadīšanā, brigāžu kolektīvu veidošanā un to leiterēšanu strādāt kvalitatīvi (ar apmaksu pēc ražošanas galaprodukta).

A. Auziņa atceru un apercu grāmatā «Leduskalna neredzamā daļa», kas izdota sērijā «Publicists un laiks». Izvirzītas skolu dzīves problēmas, parādīta žurnālistu loma bērnu un jauniešu audzināšanas jautājumā risināšanā.

Patīkamā noformējumā pie lasītājiem nonāk krājumiņš «Viena vainagu augstāk». Tas ir vēltījums apraksts, dzējā un diapozitīvos vienpadsmitajai piegadei. Krājuma apkopoti republikā pazīstamu žurnālistu, rakstnieku, dzejnieku darbi, kuros atspoguļots jauniešu ieguldījums vienpadsmitās piegades izpildē.

Sērijā «Zinātne laukiem» varēsiet iepazīties ar J. Aboliņa un E. Jurevica grāmatu «Siltums ra-

žošanā un sadzīvē». Grāmatā aplūkotas gan lauksaimnieciskās lielražošanas un sabiedrisko objektu, gan arī personiskās saimniecības (dzīvojamās mājas, lopu kūti, siltummaiņas) siltumapgādes problēmas.

Ar interesi izlasīsiet pazīstamā zoologa un izcilā dabas aizsardzības darbinieka B. Grzimeka grāmatu «Savvaļas dzīvniekiem nav patvēruma». Saistošā valodā ar dedzīgu leiteresētību viņš stāsta par daudzu unikālu Āfrikas dzīvnieku likteņiem, par viņu dzīvi un aizsardzību mūsdienās.

J. Janševski lasītāji pazīst kā labu lauku dzīves tēlotāju, tāpēc iepriecinoša tikšanās jums būs ar viņa romānu «Dzimtene». Iznākusi 1. sējuma 1. daļa «Kaipi, saimnieki un kungji».

A. Kolberga jaunā grāmata — «Nakti, lietu...», «Automobilī rīta pusē». Abos romānos, kuros darbojas vienas un tās pašas galvenās personas, autors atklāj kriminālmeklēšanas darbinieku, saspringto, bieži vien nebūt ne romantisko, taču sabiedrībai nepieciešamo darbu. Grāmata iznā-

kusi sērijā «Piedzīvojumi, fantastika, ceļojumi». Ar otru šīs sērijas grāmatu «Magnolija cirulputeni» jūs iepazīstina G. Cirulis. Tas ir ironisks detektīvstāsts.

Humora cēlītāji varēs pasmaidīt, izlasot lietuviešu humoristes V. Zilinskaites humoresku un satīras krājumu «Kā uzlabot omu».

Franču rakstnieka Alēna — Furnjē romāns «Lielais Molns» — smeldzīgam sapņojumam līdzīgs stāsts par tīru mīlestību un pašreizējā draudzību.

B. Rainova vārds nav svešs latviešu lasītājiem. Tulkojumā no bulgāru valodas klajā nācis viņa romāns «Viesuļvētras ar maigiem vārdiem». Tas sarakstīts, balstoties uz labākajām piedzīvojumu žanra tradīcijām, un stāsta par grūto, bīstamo un gluži neticamo notikumu pilno bulgāru izlūka dzīvi «neredzamās frontes» apstākļos.

DZ. STUPANE,
rajona centrālās bibliotēkas bibliogrāfe

Redaktors V. PETROVS

Maize ir tautas bagātība!

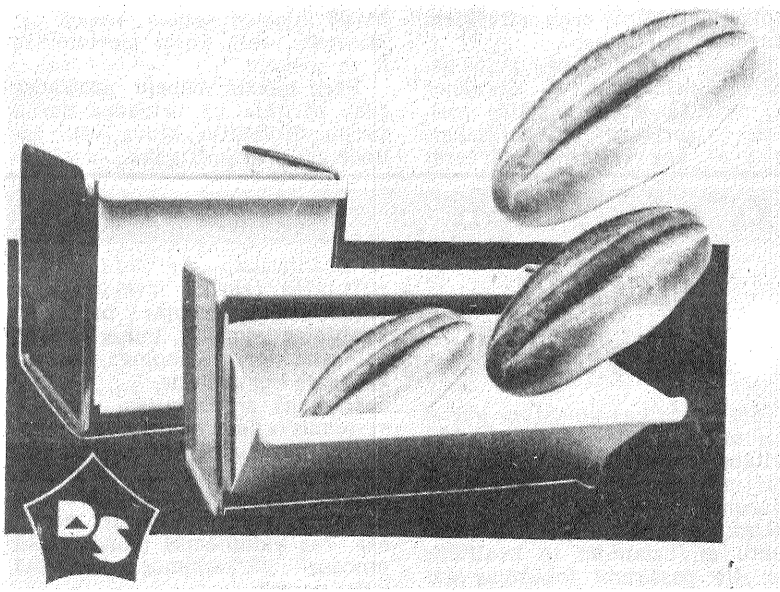
Uzglabāt maizi speciālās maizes kastēs — ekonomiski, ērti un racionāli!

Ražošanas apvienība «Darba spars» piedāvā dažāda lieluma, konfigurācijas un nokrāsas maizes kastes. Iegādāties var saimniecības preču veikalos.

Cena — 4 un 6 rubļi.

Ražošanas apvienība «Darba spars»

LPBS aģentūra «Latvijas kooperācijas reklāma»

TV Vīlņa

29. augustā, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Populārzinātniska filma, 10.00 — Skolēniem, 10.30 — Daba un mēs, 11.00 — Mākslas filma «Pirmā bezdelīga», 12.15 — Zīnās, 18.00 — Zīnās, 18.15 — Zinātne ražošanai, 18.45 — Zīnās, 18.50 — Jaunatnei, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Labu nakti, mezuļi! 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filma «Jaunākais brālis», 1. sērija, 22.55 — Starptautiskais turnīrs rokassumbā, 23.30 — Zīnās, 23.45 — Pašdarbības koncerts, 0.10 — Mākslas filma «Lapsu medības»

30. augustā, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Rita vingrošana, 9.50 — Dokumentālā filma, 10.20 — Skolēniem, Angļu valoda, 10.50 — Veselība, 11.20 — Koncertfilma, 12.00 — Nedēļa panorāma, 12.30 — Mākslas filma «Dubravka», 13.45 — Koncertfilma, 14.05 — Piegade, Paatrinājums, 14.45 — Jauno mācību gadu sākot, 15.05 — Bērniem, 16.25 — Simfoniskās mūzikas kop-

cents, 17.10 — Jaunatnei, 17.55 — Zīnās, 18.05 — Balets, 18.20 — Izrāde «Donžuāns», 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Labu nakti, mezuļi! 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filma «Jaunākais brālis», 2. sērija, 22.55 — Starptautiskais turnīrs rokassumbā, 23.30 — Zīnās, 23.45 — Pašdarbības koncerts, 0.10 — Mākslas filma «Lapsu medības»

31. augustā, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Rita vingrošana, 9.50 — Nedēļa notikumi, 10.25 — Skolēniem, Mūsu valoda, 10.55 — Bērnu zīmējumu konkurss «Mana pasaule», 11.25 — Žurnāls ģimenei, 12.05 — Reklāma, 12.15 — TV apraksts, 12.25 — Koncerts, 14.40 — Skolu reforma, 14.55 — Mākslas filma «Brīvlaika pēdējā diena», 16.00 — Par kodolatbrūnošanās programmu, 16.30 — Dzied PSRS Tautas mākslinieks E. Kanava, 17.00 — Ražas novākšana, 18.00 — PSRS čempionāts futbolā, «Zenīts» — «Zalgiris», 2. puslaiks, 18.45 — Māksla un kultūra, 19.20 — Koncerts, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Labu nakti, mezuļi! 21.00 — «Laiks», 21.45 — Mākslas filma «Tuva radniecība un mantiniecība», 23.15 — Zīnās.

To spēku, kas zaļajos stiebrus
Un liganos zarus stīdz,
Tas ilgas un dzīvības prieku
Ik dienā sev paņemiet līdz!
(Sk. Kaldupe)

Sveicam

MARIJU LAIZĀNI
un ARNOLDU GADŽANU,

sākot kopējo dzīves ceļu
Lauksaimniecības dzīvnieku mā-

slīgās apsēklošanas kooperatīvus

UZMANĪBU!

Visi uzņēmumi, iestādes, organizācijas, kolhozi un sovhozi 1986. gadā kooperatīvās tirdzniecības veikalos uz pārskaitījumu var iegādāties rūpniecības preces, kas ražotas līdz 1984. gadam (ieskaitot): audumus, galantēriju, rezervēs daļas motocikliem un velosipēdiem, radio un elektropreces — ražošanas saimnieciskajām vajadzībām; šūtas izstrādājumus, apavius, galantēriju, metāla traukus, elektropreces un to rezervēs daļas, sporta un mūzikas preces, fotoaparātus, mikrokalkulatorus, skanuplates, diāfilmas — lietošanai pēc vajadzības.

Rajona kooperatīvās veikalos

Pierīkst soli, klusē doma,
Neskan mīlā tēva balss,
Tikai klusa sāpe sirdi
Ilgi vēl pēc tevis sauks
(E. Zālīte)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Valērijam un Vladimīram Gavariem, TEVU uz smiltāju izvadot. «Lauktechnikas» rajona apvienības administrācija un arodkomiteja

Svētdien, 31. augustā,
Preiļos pie universālveikala
rajona patērētāju biedrība
riko
VASARAS TIRGU.

Rūpniecības preču veikali
strādās no plkst. 9.00 līdz
16.00.

Visi lauku veikali strādās
no plkst. 9.00 līdz 16.00.
Veiksmīgus pirkumus!

Preiļu līnū fabrikas kolektīvs
izsaka dziļu līdzjūtību Leontīnei
Gavarei sakarā ar brāļa SALI-
MONA ANTONA d. GAVARA
nāvi.

PREIĻU
TUBERKULOZES
SLIMNICAI

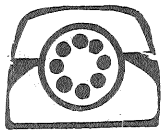
pastāvīgam darbam vajadzīgs pavārs (ar kategoriju ne augstāku par III).

Kāds pārpratums!
Un neparasta steiga!
Vēl tik daudz rītausmās
tev jāieskatās blī...
(A. Vējāns)

Izsakām patiesu līdzjūtību Visocku ģimenei sakarā ar JĀNA VISOCKA traģisko nāvi.
Kolhoza «Zelta vārpa» speciālisti

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»), Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгане», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļai — 21996, rūpniecības un celtniecības no. daļai — 21759, vēstulū, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves no. daļai — 22203, informācijas no. daļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzīņām par studinājumiem — 22305.

Tir. 13 248 eks. (latv. val. 9 543 eks., krievu val. 3 705 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indeks 68169. 1. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Pas. 1025.